

Osvoboditelé Prahy: Generál Rybalko a generál Leljušenko. Jak to bylo den po dni. Zastavme přepisování dějin, řekněme dost dezinformacím bruselských nohsledů

- CZ24 News | 7. května 2020

ČESKO: Přepisovači dějin, politruci bez špetky cti, s výročí 75. výročí porážky nacistického Německa zesilují aktivitu a vypouštějí jednu lež za druhou. Jsme jen krůček od toho, že Hitler byl bezva chlapík a Prahu osvobodila Antifa, nebo že esesáci osvobodili sami sebe. Sdílejte tento článek.

“Kdo popře svoji historii, bude nucen ji prožít znovu.” Přesně o tohle tu jde.

Dobové video z Pražského povstání a osvobození Prahy Rudou armádou

<https://cz24.news/wp-content/uploads/2020/05/rozhlas-osvobození.mp3>

“Prahu osvobodila Rudá armáda”. Dobová nahrávka Československého rozhlasu

Doslovný přepis nahrávky: „V této chvíli osvobodila Prahu Rudá armáda. Na velkém prostranství Klárova, na náměstí jsou snad už poslední přemožené německé tanky. Slavná Rudá armáda velmi rychle a velmi účinně je vyřídila.“

Největší podíl na osvobození Československa a Prahy měli dva sovětsí vojevůdci, velitelé tankových armád: Generál Pavel Rybalko a generálplukovník Dmitrij Leljušenko, kteří oba bojovali pod velením maršála Koněva. Při osvobozování Československa od Němců položilo život 144 tisíc vojáků Rudé armády.

Generál Rybalko

Generál Rybalko

Generál Pavel Semjonovič Rybalko (1894 - 1948). Velel 3. gardové tankové armádě. Pod jeho velením bojovala v bitvě u Stalingradu, v tankové bitvě u Kurska, vyznamenala se u Charkova, Kyjeva, ve Slezsku.

Společně se 4. gardovou tankovou armádou D. D. Leljušenka se jeho armáda zúčastnila bojů o Berlín v sestavě 1. ukrajinského frontu maršála I. S. Koněva.

Generál Pavel Rybalko

Právě tanky 3. gardové tankové armády jakožto první dne 9. května 1945 časně ráno dorazily do Prahy od Terezína. **Jeho vojáci se později stali hlavní údernou silou v rámci tzv. „Pražské operace“ v květnu 1945.**

Svědci vzpomínají, jak v ulici V Holešovičkách velitel 3. tankové armády generál Rybalko, opíraje se o hůl, přicházel s úsměvem vstříc pražským představitelům.

V roce 1947 byl Rybalko jmenován velitelem tankových a mechanizovaných vojsk SSSR a rok poté zemřel.

<https://cz24.news/wp-content/uploads/2020/05/rozhlas-osvobození-začatek.mp3>

Sovětský tank na Klárově. Dobová nahrávka Československého rozhlasu

Generál Leljušenko

Generálplukovník **Dmitrij Jeljušenko**

Dmitrij Danilovič Jeljušenko (1901 - 1987) velel 4. gardové tankové armádě, která společně s 3. gardovou tankovou armádou Pavla Rybalka osvobodila dne 9. května 1945 Prahu.

Jeho armáda spadala pod 1. ukrajinský front (1943-1945) maršála SSSR **Ivana Stěpanoviče Koněva**. V roce 1945 zúčastnila bojů o Berlín a v závěru války i Pražské operace.

V dobových dokumentech je generálplukovník Jeljušenko (později generál) zachycen zejména na snímcích frontových dokumentaristů v době ruské defenzívy a úspěšné obrany Moskvy a při postupu 4. gardové tankové brigády v průběhu rozsáhlých závěrečných operací 2. sv. války na československém území.

Generálplukovník Jeljušenko nad mapou

Tank 24, dne 9. května 1945 první v centru Prahy

Tank č. 23, z brigády generálplukovníka Leljušenka byl v bitvě na Klárově zasažen německou pancéřovou pěstí a shořel.

Na žádost Prahy věnovalo sovětské velení tank č. 23, který Pražané na památku 29. 7. 1945 odhalili jako památník na Smíchově u kasáren. **V roce 1990 byl odstraněn poté, co ho vadalové natřeli růžovou barvou.**

Pražská operace (osvobození Prahy)

Rudá armáda bojovala na československém území 235 dní - od 20. září 1944 do 11. května 1945. Počet zahynulých rudoarmějců je uváděn 144 tisíc. Oficiální historicko-statistická studie Bez razítka „Přísně tajné“, vydaná v Moskvě roku 1993, vyčíslila celkové ztráty sovětských ozbrojených sil při osvobozování Československa na 551 432 osob.

Pražská operace nebo též Pražská ofenzíva 6. května - 11. května 1945 byla poslední větší ofenzíva na východní frontě II. světové války.

Na území Čech a Moravy se tehdy nacházela silná německá armáda 900 tisíc mužů (tzv. Schörnerova armáda). Pražská operace se měla uskutečnit útokem ze tří stran směrem na Prahu, přičemž mělo dojít k osvobození podstatné části Čech.

Dne 4. května

Němci po zprávách o Hitlerově sebevraždě a pádu Berlína opouštějí Prahu. Úřady hlásí zrušení dvojjazyčného úřadování, dvojjazyčných nápisů a zákazu vyvěšování československých vlajek. Pražané začali odstraňovat se německé cedule, vyvěšovat české vlajky, ve

městě zavládlo nadšení.

V tu dobu byla vojska maršála Koněva ještě v Berlíně (včetně Rybalkovy a Leljušenko tankové armády). Operace osvobození Československa byla naplánována od 7. do 12. května. Z Berlína do Prahy je to 350 km. Je jasné, že do Prahy se sověští vojáci proboují nejdříve za několik dnů.

Maršál Koněv, Paní Dubčeková, Alexander Dubček

Dne 5. května

Barikády proti německým tankům, které chtěli projet Prahou

V šest hodin ráno ohlásil v Československém rozhlasu hlasatel **Zdeněk Mančala: „Je právě sechs hodin“**.

Před polednem měl v Černínském paláci podepsat protektor K. H. Frank předání vlády. Před jednáním se z města začala ozývat střelba, tak Frank jednání zrušil.

Němečtí vojáci začali střílet do lidí, kteří vyvěšují československé vlajky, přetírají německé nápisy či **vyhazují z oken portréty Adolfa Hitlera.**

Začaly boje o Československý rozhlas. Reakce lidí byla spontánní, ozbrojení i neozbrojení lidé spěchali na pomoc a povstání doslova explodovalo.

Český rozhlas volá o pomoc.

Dne 6. května

Rudá armáda se dává do pohybu směrem na Prahu. Vojska Koněvova 1. Ukrajinského frontu (3. tankové armády **generála Rybalka** a 4. gardové tankové armády **generálplukovníka Leljušenka** jsou u Drážďan a míří k českým hranicím. Narazí na **odpor německých vojsk, což je zpomalí.**

V noci na 6. května vyrostlo v Praze asi 1 600 barikád. Jejich obránci měli k dispozici většinou pouze pušky, lehké kulomety, granáty a pancéřové pěsti. Německé tanky tzv. **Schörnerovy armády** se začaly probíjet do města, protože přes Prahu vedly hlavní trasy směrem do amerického zajetí.

Pražské povstání: Hledání ztraceného času I. díl

Pražské povstání: Hledání ztraceného času II. díl

Povstalci bojovali i ve vnitřním městě s německými jednotkami, přičemž nacisté se stále snažili zmocnit důležitých objektů.

Němci bombardují Prahu

Prahu bombardují německá letadla. Kobercové bombardování se však neuskutečnilo díky tomu, že **většina německých strojů byla zaměstnána boji s Rudou armádou, postupující ku Praze.**

Do povstání se od brzkého rána zapojují esesáci z tzv. Vlasovovy armády, jejíž vojáci se snaží vyhnout sovětskému zajetí – respektive získat zásluhy. Jejich počínání působí chaoticky.

Američané porušují dohody

Na několika místech v Praze dochází k masakrům bezbranných civilistů - českých žen, dětí a starců. Masakry civilních obyvatel ve dnech 6.-7. května probíhaly zejména v oblasti Pankráce, Krče a Michle.

Armáda USA vjíždí navzdory dohodám se Sovětským svazem do Plzně. Němci nekladou žádný odpor, obyvatelé původně **považují Američany za Rudou armádu.**

USA by rádi osvobodili sami, přestože jejich dosavadní role ve válce byla ve srovnání se

Sověty zcela druhořadá (Sovětský svaz 23 milionu obětí, USA 400 tisíc). Plzeň je navíc od Prahy vzdálena 100 km, což není o mnoho méně než Drážďany (150 km).

Dne 7. května

Tanková armáda generála Rybalka a tanková armáda generála Leljušenka (tehdy generálplukovník) svádí tuhé boje s německých jednotek v okolí Krušných hor, což zdržuje její postup na Prahu.

Podvodná smlouva o kapitulaci

USA se pokouší připravit Sovětský svaz o zásluhy při osvobození Prahy tím, že 7. května podepsali ve Francii (Remeš) s Německem smlouvu o kapitulaci. Za USA byl podvodu přítomen generál **Dwight Eisenhower**, za sovětskou stranu **nevýznamný generál Ivan Susloparov**. Odpovídající zástupce neměla ani německá strana.

Pád Berlína. Hitler spáchal sebevraždu 30. dubna

Tato smlouva byla podvodná, neplatná a odehrála se bez souhlasu nejvyššího sovětského vedení. Dezinformátoři ji však později zneužívají jako argument pro různá absurdní tvrzení.

Podivná hra zběhlých esesáků, tzv. Vlasovců

Esesáci tzv. Vlasovovy armády zahájí palbu na letiště v Ruzyni, což je zřejmě signálem, aby německá posádka prostor opustila. Nikdo není zraněn. Němci nasedají do aut a odjíždějí **směr Sudety**. Podivně podivné počínání vlasovců i **při bitvě na Petříně**, kdy Němcům umožnili odchod.

Z řad vedení povstalců se objevují vážné výhrady proti působení esesáků tzv. Vlasovovy armády v Praze, a žádají je, aby opustili město. Večer ve 23 h opouštějí Vlasovci Prahu po necelých dvou dnech zapojení do Pražského povstání a míří do amerického zajetí. Američané je však odmítli a Sověti následně postříleli.

Dne 8. května

V Berlíně byl podepsán Akt bezpodmínečné kapitulace nacistického Německa. Tentokrát ji pravý.

Podpis kapitulace v Berlíně 8. května 1945

Kapitulaci podepsal vrchní velitel německých ozbrojených sil polní maršál Wilhelm Keitel a za sovětskou stranu vrchní velitel sovětských ozbrojených sil maršál Georgij Žukov. Účastnili se jí také zástupci spojeneckých vojsk USA, Velké Británie a Francie.

K podpisu došlo kolem půlnoci, když podle jednoho časového pásma se tak stalo 8. května, podle jiného již 9. května.

Německá agrese se stupňuje

V Praze zahájili Němci v časných ranních hodinách mohutný za použití tanků a pěchoty. Od rána hořela Staroměstská radnice, její novogotické křídlo muselo být po ukončení bojů strženo. Vražďení a běsnění nacistů neustává, ale naopak se stupňuje.

Členové SS postupují s velkou brutalitou. Vraždí a ženou lidi před tanky jako živé štíty. Ve městě se rozhořely prudké boje, při nichž obránci využívali s úspěchem ukořistěné pancéřové pěsti, jimiž zničili mnoho tanků a obrněných vozidel.

Německý trik s kapitulací

Němci výměnou za podpis místní kapitulace (v podvečer, 16 h) získávají možnost volného odchodu z Prahy.

Byl to však jen trik, jak obelstít povstalce. **Mnozí příslušníci jednotek Waffen SS se navíc této dohodě nepodřídili** a pokračovali v bojích až do 12. května.

Dne 9. května

Ve čtyři ráno přijely do centra Prahy první Leljušenkovy tanky (4. tanková armáda) do Dejvic, kde se krátce střetly s německými obránci. Poté se rozdělily a ve dvou proudech pokračovaly na Pražský hrad.

Rybalkovy tankové jednotky (3. tanková armáda) projely ze severu do Kobylis již po třetí hodině ranní, pokračovaly do Libně a čekaly několik hodin před Trojským a Libeňským mostem.

Mrtvý na Klárově

První sovětský tank s číslem 24 přijel na Klárov asi o půl deváté. V prudké zatáčce velitel tanku Gončarenko opatrně odkryl poklop a vyhlédl ven. Němci na něj vystřelili kanónem, byl smrtelně zraněn do hlavy. Na tanku seděl český vlastenec, který byl také zraněn, ale ne smrtelně. **Poté přijely další tanky č. 23 a č. 25 a německé útočníky rozstřílely.**

Ruský tank č. 23 přešel Mánesův most a pokračoval dále do Starého města, byl také prvním tankem Rudé armády na Staroměstském náměstí. Jeho označení pak nesl tank, který pak stál na Smíchově a vandalové ho později (po roce 89) přetřeli narůžovo.

Generál Ivan Koněv a generál Ludvík Svoboda

Pokračují střety mezi jednotkami Rudé armády a poslední částí německých vojsk, kterým se nepodařilo z Prahy uniknout.

Během dne byla Praha čištěna od německých fanatických odstřelovačů, kteří se zabarikádovali ve vyšších patrech budov nebo ve střechách a stříleli sovětské vojáky i české civilisty v ulicích. Jednalo se převážně o příslušníky SS.

Už v devět hodin ráno 9. května nicméně mohl maršál Koněv hlásit nejvyššímu vojenskému velení Sovětského svazu, že „**Praha byla plně osvobozena a očištěna od nepřítele**“.